

Koninklijke Nederlandse Voetbalbond

College van Arbiters

ARBITRAAL VONNIS

nr. 1538

d.d.

Inzake

Marjonele Martines,
wonende te Amsterdam,
verzoekster,
gemachtigde: mr. C.H.A.
van de Wiel

tegen:

De vereniging **Amsterdamse
Voetbalvereniging Zeeburgia,**
gevestigd te Amsterdam,
verweerster,

ARBITRAAL VONNIS NR. 1538

De Arbitragecommissie van de Koninklijke Nederlandse Voetbalbond (KNVB), bestaande uit mr. E.C.B. Adriaanse, wonende te Amsterdam, voorzitter, de heer C. Dribergen, wonende te Voorhout, arbiter, mr. J.J. M. de Laat wonende te Zeist, arbiter, en mr. G.B.M. Zuidgeest, secretaris, heeft vonnis gewezen in de navolgende zaak:

Marjonela Martines, wonende te Amsterdam,
verzoekster, optredend in haar hoedanigheid als wettelijk vertegenwoordiger van haar minderjarige zoon Cristiano Martines
gemachtigde: mr. C.H.A. van de Wiel

tegen:

De vereniging **Amsterdamse Voetbalvereniging Zeeburgia**, gevestigd te Amsterdam,
verweerder,

Verloop van de procedure

1. Bij verzoekschrift, gedateerd 4 januari 2021, heeft verzoekster, hierna te noemen: "*Martines*", de Arbitragecommissie verzocht het besluit van de Amsterdamse Voetbalvereniging Zeeburgia, hierna te noemen: "*Zeeburgia*", d.d. 2 december 2020 inhoudende dat Cristiano Martines, hierna te noemen: "*zoon Martines*", tot nader order in het team JO11-3 werd geplaatst te vernietigen alsmede Zeeburgia te veroordelen:
 - a. om zoon Martines terug te plaatsen in JO11-2, alsmede;
 - b. tot intrekking van de waarschuwing aan Martines d.d. 2 december 2020;
 - c. tot het maken van excuses aan Martines;
 - d. in de kosten van deze procedure.

2. Op 3 februari 2021 heeft Zeeburgia een verweerschrift ingediend, strekkende tot afwijzing van alle vorderingen, met veroordeling van Martines in de kosten van de procedure.
3. Door de gemachtigde van Martines is op 10 maart 2021 een aanvullend verzoekschrift ingediend.
4. De mondelinge behandeling heeft plaatsgevonden op 24 maart 2021. Martines is in persoon verschenen, bijgestaan door mr. C.H.A. van de Wiel. Zeeburgia is verschenen middels mevrouw M. van Leeuwen, voorzitter van Zeeburgia, en mevrouw M. Bozdag, lid tuchtcommissie van Zeeburgia.
5. Beide partijen hebben hun zaak nader toegelicht. Zeeburgia heeft haar standpunten nader toegelicht aan de hand van pleitaantekeningen, welke pleitaantekeningen onderdeel uitmaken van de gedingstukken.

Bevoegdheid

6. Martines treedt – zoals door haar gemachtigde uitdrukkelijk desgevraagd ter zitting is bevestigd - in deze zaak uitsluitend op als wettelijk vertegenwoordiger van haar zoon. Zoon Martines is lid van de KNVB. Zeeburgia is ook lid van de KNVB, zodat de Arbitragecommissie ingevolge artikel 8 van de statuten, juncto artikel 1 van het Arbitragereglement bevoegd is van het onderhavige geschil kennis te nemen.
7. Martines is geen lid van de KNVB; nu zijdens Martines uitdrukkelijk is uitgesproken dat zij in de hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger optreedt en geen eigen procesbelang verdedigt.

8. Zeeburgia heeft zich voorts op het standpunt gesteld dat de Arbitragecommissie niet kan treden in beslissingen van het bestuur van Zeeburgia en onbevoegd is van de vorderingen van zoon Martines kennis te nemen.
9. De Arbitragecommissie stelt vast dat zij op de voet van art 1 lid 3 onder b Arbitragereglement niet bevoegd is te oordelen over bestuursbesluiten die rechtsgevolgen hebben die niet ter vrije bepaling van partijen staan. Artikel 1 lid 3 onder b van het Arbitragereglement luidt:
- In afwijking van het bepaalde in de leden 1 en 2 van dit artikel kunnen aan arbitrage op de voet van dit reglement niet worden onderworpen geschillen betreffende:*
- b. de rechtsgevolgen van besluiten van een orgaan van een rechtspersoon genoemd in artikel 6 lid 2 onder a, b of c van de Statuten, die niet ter vrije bepaling van de partijen staan.*

Naar het oordeel van de Arbitragecommissie is in casu geen sprake is van een geschil over de *rechtsgevolgen* van een besluit die niet ter vrije bepaling staan van partijen.

De beslissing van Zeeburgia om zoon Martines in een lager team te plaatsen is – gelet op de toelichting van Zeeburgia, waarover onderstaand meer – naar het oordeel van de Arbitragecommissie als een (orde)maatregel te beschouwen, met als doel op een praktische wijze zaken binnen Zeeburgia in goede banen te leiden. Zeeburgia heeft in dit kader onbetwist gesteld dat het terugplaatsen van een (jeugd)lid als ordemaatregel ongeveer 20 maal per jaar geschiedt.

Het bestuur van Zeeburgia is naar het oordeel van de Arbitragecommissie ook bevoegd om dergelijke beslissingen te nemen.

Nog daargelaten dat naar het oordeel van de Arbitragecommissie geen sprake is van rechtsgevolgen (het lidmaatschap en de rechten van zoon Martines in dit kader worden niet aangetast) staat ook tussen vast dat de gevolgen van de door het bestuur genomen beslissing ter vrije bepaling van het bestuur staan. Er is, bijvoorbeeld, geen sprake van een besluit dat (uitsluitend) door de algemene

ledenvergadering van Zeeburgia kan worden genomen of bekrachtigd. Bovendien is geen sprake van een beslissing van het bestuur van Zeeburgia met een meer algemene werking of strekking; de beslissing ziet vooral op de feitelijke positie van zoon Martines.

In geschil is hier of de (achter)grond(en) die Zeeburgia voor haar beslissing heeft aangevoerd de genomen beslissing in redelijkheid kunnen dragen. Daarover heeft de Arbitragecommissie te oordelen. De Arbitragecommissie acht zich daartoe bevoegd.

Vaststaande feiten

10. Tussen partijen staat als niet of onvoldoende weersproken naar het oordeel van de Arbitragecommissie het volgende vast:
 - a. Zoon Martines speelt bij Zeeburgia in leeftijdscategorie JO11. Hij is het seizoen gestart in JO11-2. Op 9 september 2020 heeft het Hoofd Opleidingen van Zeeburgia, de heer Mike Kolf, in overleg met het Hoofd Operationele Zaken van Zeeburgia, de heer Roger Karamat Ali, besloten om naar aanleiding van gedrag van Martines, zoon Martines (voor onbepaalde tijd) terug te plaatsen naar JO11-3, uitkomende in dezelfde klasse als JO11-2. Dat besluit is op 10 september 2020 door de trainer van JO11-3 aan Martines medegedeeld. In de 4 weken daarop heeft zoon Martines niet getraind bij JO11-2 of JO11-3. Na ommekomst van deze periode heeft zoon Martines de trainingen hervat bij JO11-3.
 - b. Op 23 september 2020 heeft er een gesprek plaatsgevonden tussen Martines en het bestuur van Zeeburgia. Daarbij waren ook Roger Karamat Ali, Debbie Rokette (vertrouwenspersoon), Maureen Dompig (bestuurslid) en Mike Kolf aanwezig. Dit gesprek heeft niet geleid tot een minnelijke oplossing.

- c. Op 28 oktober 2020 heeft de Gedragscommissie van Zeeburgia een klacht van Martines ontvangen. Zij heeft op 18 november 2020 het bestuur hierover geadviseerd. De Gedragscommissie heeft het bestuur geadviseerd om zoon Martines weer terug te plaatsen naar JO11-2.
- d. Per mail d.d. 2 december 2020 heeft het bestuur van Zeeburgia aan Martines (voor zover relevant) als volgt bericht:

“1. Cristiano blijft in het huidige team JO11-3. Terugplaatsing is niet mogelijk omdat zijn plek was overgenomen door een andere speler.”

Ook kreeg Martines een waarschuwing. Bij herhaling van ongewenst gedrag zou haar het recht op het bijwonen van thuis- of uitwedstrijden kunnen worden ontzegd.

Beoordeling van het geschil

- 11. De Arbitragecommissie stelt voorop dat het bestuur van een voetbalvereniging ruime vrijheid heeft om het beleid binnen een vereniging en de orde te bepalen en om ter zake besluiten te nemen. Die vrijheid is echter niet onbeperkt. Naast de wet, statuten en reglementen wordt deze vrijheid beperkt door de norm dat een bestuur dient te handelen zoals van een zorgvuldig bestuur in redelijkheid mag worden verlangd.
- 12. Naar het oordeel van de Arbitragecommissie hoeven op zichzelf bezien niet alle (orde)maatregelen die door het bestuur (kunnen) worden genomen, vooraf schriftelijk te zijn vastgelegd en uitgewerkt. Indien dat wel is gebeurd, dienen naar zijn aard die vastgelegde regels een zorgvuldig en redelijk handelend bestuur tot uitgangspunt te dienen (mits die regels niet in strijd zijn te achten met de hiervoor bedoelde wettelijke en statutaire bepalingen). Daarnaast geldt dat maatregelen proportioneel moeten zijn.

13. In zijn algemeenheid geldt dat het omgaan met ouders van minderjarige jeugdspelers voor trainers en kader van een voetbalclub niet steeds eenvoudig is. Van ouders mag een ondersteunende en positieve bijdrage worden verlangd. Zij dienen het gezag van de coach en trainer in beginsel te respecteren en niet (steeds) de discussie te zoeken. Vanuit het perspectief van een vereniging is het naar het oordeel van de Arbitragecommissie ook begrijpelijk dat de vereniging zuinig is op trainers en technisch kader, dat vrijwel zonder uitzondering bestaat uit vrijwilligers.
14. Vanuit dit algemene perspectief inzoomend op de voorliggende zaak stelt de Arbitragecommissie vast dat tussen partijen helder is dat de plaatsing van zoon Martines in JO11-3 geen voetbaltechnische achtergrond had en niet het gevolg is geweest van onjuist gedrag van zoon Martines. De (orde)maatregel is louter ingegeven door het door Zeeburgia gestelde onjuiste gedrag van Martines en de gevolgen die dat gedrag in de visie van Zeeburgia had op het functioneren van de trainer van zoon Martines. Tussen partijen is voorts niet in geschil dat zoon Martines liever voetbalt in JO11-2, bij zijn vriendjes.
15. Zeeburgia heeft gesteld dat de plaats van zoon Martines in het team inmiddels is ingenomen door een andere speler en de terugkeer van zoon Martines daarom niet meer mogelijk zou zijn. Dit argument wordt door de Arbitragecommissie gepasseerd.

De Arbitragecommissie meent allereerst dat deze stelling van Zeeburgia zonder nadere toelichting – die door Zeeburgia niet is gegeven – in redelijkheid niet kan leiden tot het – zo lang - vasthouden aan de aan de orde zijnde maatregel. Daarbij klemmt dat ter zitting is vastgesteld dat partijen in september 2020 voor het laatst met elkaar hebben gesproken en dat Zeeburgia het overleg met Martines daarna niet meer heeft gezocht, ook niet na het advies van de Gedragscommissie, om nogmaals te trachten de lucht te doen klaren.

Verder is in dit kader naar het oordeel van de Arbitragecommissie van belang dat Zeeburgia ter zitting heeft verklaard dat zo'n 20 maal per jaar jeugdleden tijdelijk

worden teruggeplaatst in een lager/ander team om de rust in het betreffende team te herstellen. Daarbij is steeds sprake van een tijdelijke situatie. Nadat de rust is weergekeerd, gaat – zo heeft Zeeburgia ter zitting toegelicht - de speler veelal weer terug naar het oorspronkelijke team. Waarom dat in casu niet zou kunnen, is door Zeeburgia niet nader toegelicht.

De Arbitragecommissie kan zich op basis van de antwoorden van de aan Zeeburgia ter zitting gestelde vragen niet aan de indruk onttrekken dat het feit dat Martines haar verzoekschrift heeft ingediend (mede) voor verlenging van de maatregel heeft gezorgd. De voorzitter van Zeeburgia heeft de Arbitragecommissie immers desgevraagd voorgehouden dat met het indienen van het verzoekschrift de rust in de vereniging niet is teruggekeerd en Martines met het indienen van het verzoekschrift de confrontatie blijft zoeken. Het aanwenden van een rechtsmiddel dient naar het oordeel van de Arbitragecommissie echter niet in het nadeel van zoon Martines te werken.

Van belang is ook dat Zeeburgia ter zitting heeft erkend dat de moeder van een teamgenootje die zich in de visie van Zeeburgia op vergelijkbare wijze als Martines tegen de trainer van JO11-2 zou hebben uitgelaten doch op een later moment verontschuldigen heeft aangeboden, wel weer is teruggekeerd in het team. Waarom dat voor zoon Martines niet meer zou kunnen gelden, is door Zeeburgia niet nader toegelicht of onderbouwd.

Dat terugplaatsing niet meer mogelijk zou zijn, zoals Zeeburgia heeft gesteld, omdat er inmiddels een ander kind in het team is opgenomen volgt de Arbitragecommissie niet.

16. De Arbitragecommissie kan niet beoordelen of in de verhouding tussen Martines en de trainer van het oorspronkelijke team van zoon Martines een onwerkbaar verhouding is ontstaan en/of Martines zich jegens de trainer onjuist en onheus heeft opgesteld. Martines heeft gesteld dat dat niet het geval is (en haar lezing lijkt te worden bevestigd door de Gedragscommissie van Zeeburgia). Zeeburgia heeft gesteld dat dat wel het geval is. Het had naar het oordeel van de Arbitragecommissie

– ook gelet op de inhoud van het aanvullende verzoekschrift van Martines – op de weg van Zeeburgia gelegen om een verklaring van de trainer (en de heer Kolff) over te leggen waaruit de feitelijke toedracht en het standpunt van de trainer volgen.

17. De Arbitragecommissie oordeelt dat, indien de handelwijze van Martines niet een belediging van de trainer of ander ernstig onjuist gedrag heeft ingehouden, een daarop gebaseerde ordemaatregel inhoudende dat zoon Martines vanaf september 2020 tot het einde van het seizoen wordt geplaatst in een lager team niet een besluit is dat een zorgvuldig handelend bestuur in redelijkheid kan nemen.
18. De Arbitragecommissie meent voorts dat, ook indien het ter zitting verdedigde standpunt van Zeeburgia zou dienen te worden gevolgd en er in september 2020 een onwerkbare verhouding is ontstaan tussen de trainer en Martines, van een redelijk handelend bestuur in ieder geval mag worden verwacht dat inmiddels een nadere poging was gedaan om de verhoudingen te herstellen, temeer nu over de aard en achtergrond van die vermeende verstoring zoveel onduidelijkheid bestaat en mede gelet op het advies van de Gedragscommissie.

Door daartoe echter na september 2020 geen verdere poging te doen, is de genomen maatregel - inhoudende dat zoon Martines sinds september 2020 niet meer in het team waarin hij oorspronkelijk voor het seizoen 2020/2021 was ingedeeld mag spelen – naar het oordeel van de Arbitragecommissie door het verloop van de tijd hoe dan ook niet meer proportioneel te achten. Inmiddels zijn immers bijna 8 maanden verstreken. Dat maakt dat de handhaving van de uitvoering van de beslissing naar het oordeel van de Arbitragecommissie behoort te eindigen en dat zoon Martines behoort te worden teruggeplaatst in JO11-2.

19. De Arbitragecommissie acht naast de onrechtmatige situatie die door het verloop van de tijd is ontstaan en welke behoort te eindigen de genomen maatregel bovendien vanaf de aanvang niet wenselijk. Hoewel aan het bestuur van een vereniging een ruime vrijheid toekomt bij de inrichting van zijn activiteiten en het treffen van maatregelen gericht tegen een jeugdlid in gevallen waarin een ouder over de schreef

is gegaan, verdient het naar het oordeel van de Arbitragecommissie immers de voorkeur om eerst de ouder aan te spreken en die zo nodig 'te straffen' alvorens maatregelen nemen die (vooral of uitsluitend) het kind treffen. Dit kan door bijvoorbeeld de ouder (schriftelijk) te waarschuwen of gedurende een periode aan de ouder op te leggen dat de wedstrijden van het kind niet kunnen worden bijgewoond of de trainer/coach gedurende een bepaalde periode (bijvoorbeeld een half uur voor, tijdens en een half uur na de wedstrijd) niet dient te worden aangesproken.

Uitgangspunt dient in de visie van de Arbitragecommissie te zijn dat pas nadat blijkt dat dergelijke maatregelen niet of onvoldoende effect hebben, verdergaande maatregelen die ook de positie van het kind raken, aan de orde komen. In casu heeft Zeeburgia weliswaar de ouder van zoon Martines op het gedrag aangesproken maar ook direct het kind een ordemaatregel opgelegd.

De Arbitragecommissie heeft zonder meer begrip voor de soms moeilijke situatie waarin bestuursleden en overige vrijwilligers hun werkzaamheden voor voetbalverenigingen verrichten en dat soms duidelijke maatregelen moeten worden genomen om ervoor te zorgen dat de voetbalvereniging op een goede wijze kan blijven functioneren. Maar het kind als eerste straffen voor het gedrag van ouders acht de Arbitragecommissie in zijn algemeenheid onwenselijk.

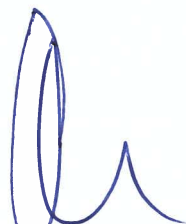
20. Nu Zeeburgia op het voor partijen springende punt in het ongelijk is gesteld, zal zij worden veroordeeld in de kosten van de KNVB en zal de Arbitragecommissie een vergoeding van € 500,-- aan Martines ten laste van Zeeburgia toekennen voor kosten rechtsbijstand. Voor het overige worden de vorderingen afgewezen.

RECHTDOENDE ALS GOEDE MENSEN NAAR BILLIJKHEID:

- I. draagt Zeeburgia op om zoon Martines uiterlijk binnen 3 werkdagen na de datum van toezending van dit vonnis weer tot team JO11-2 toe te laten;

- II. veroordeelt Zeeburgia tot betaling van de proceskosten aan de zijde van de KNVB begroot op € 450,-- alsmede tot betaling van € 500,-- aan Martines voor kosten van rechtsbijstand;
- III. Wijst af het anders of meer gevorderde.

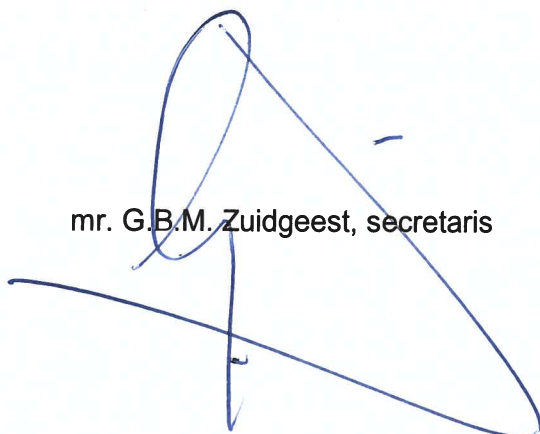
mr. E.A. Adriaanse, voorzitter

C. Driebergen, arbiter

J.J.M. de Laat, arbiter

mr. G.B.M. Zuidgeest, secretaris